

3. Januar 1911 og Bekendtgørelse Nr. 3 af 3. Januar 1911 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m., Lov Nr. 115 af 14. Maj 1909, Lov Nr. 130 af 29. April 1913 og Bekendtgørelse Nr. 131 af 29. April 1913 om Tilsyn med Sejlskibe m. m., Lov Nr. 560 af 4. Oktober 1919 om Ændring i Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. og Lov Nr. 559 af 4. Oktober 1919 om Ændring i Lov Nr. 115 af 14. Maj 1909 om Tilsyn med Sejlskibe m. m.

De i §§ 36—38 indeholdte Afgiftsbestemmelser bliver at forelægge Rigsdagen til Revision inden Udgangen af Aaret 1925.

§ 45.

Fribordsbrev, udstedt i Medfør af midlertidig Lov Nr. 114 af 14. Maj 1909 vedbliver at have Gyldighed overensstemmende med de i § 26 fastsatte Regler, medmindre andet af Handelsministeren bestemmes.

For Skib, paa hvilket Londoner-Konventionen af 20. Januar 1914 ikke finder Anvendelse, skal indtil seks Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden Kravet om Farts-certifikat anses som fyldestgjort, saafremt der for Skibet er udstedt Synsforretning, udvisende, at Skibet har været undergivet Syn efter de hidtil gældende Love, og at den foreskrevne Frist for Foretagelse af nyt Syn ikke er overskredet. Med Gyldighed indtil saadan Frists Udløb kan der paa Grundlag af Synsforretningen meddeles Skibet midlertidigt Farts-certifikat; for dette Certifikat erlægges ingen Afgift.

For Skibe, paa hvilke Londoner-Konventionen af 20. Januar 1914 finder Anvendelse, og for Skibe, der ikke har været den hidtidige Tilsynslovgivning undergivne, fastsætter Handelsministeren Overgangsbestemmelser.

§ 46.

De af Politiværghederne i Henhold til de hidtidige Love om Tilsyn med Skibe førte Protokoller og Fortegnelser bliver efter Handelsministerens nærmere Bestemmelse at stille til Raadighed for de efter nærværende Lov ansatte Tilsynsmyndigheder.

Pedersen-Nyskov.

Ferd. Nielsen.